

prima instanță: Al. Roșca (Judecătoria Bălți)
instanța de apel: Gh. Scutelnic, E. Grumeza, S. Procopciuc
(Curtea de Apel Bălți)

dosarul nr. 2ra-1219/17

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Luchianov Ivan, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Luchianov Ivan cu privire la încasarea datoriei, a dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, casată hotărîrea Judecătoria Bălți din 27 octombrie 2016, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost admisă

c o n s t a t ă :

La 05 septembrie 2016 ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Luchianov Ivan cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în baza contului personal, ÎM „Terra Salubritate” SRL - în calitate de operator, investită de Primăria mun. Bălți în baza actului de concesiune, a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor la adresa mun. Bălți, str. Ploilor, 26, care aparține proprietarului Ivan Luchianov. Consiliul municipal Bălți a emis decizia nr.11/57 din 2013 „Privind aprobarea tarifelor pentru evacuarea deșeurilor”, unde la p.1 a fost stabilit tariful pentru o persoană de 15,75 lei pentru cei ce locuiesc în fondul locativ amenajat și 26,50 lei pentru cei ce locuiesc în sectorul locativ privat.

Susține că prezenta cerere este înaintată de către ÎM „Incaso” SRL avînd calitatea de creditor în baza contractului de cesiune nr. 32/8857 din 01.10.2014 încheiat între ÎM „Terra Salubritate” SRL și ÎM „Incaso” SRL prin care ÎM „Terra Salubritate” SRL a transmis dreptul de creanță față de debitorul Ivan Luchianov către ÎM „Incaso” SRL.

Reieșind din faptul că debitorul nu a achitat pînă în prezent datoria, reclamantul solicită încasarea de la Ivan Luchianov a datoriei în sumă de 1 239,60 lei, dobînzii întîrziere în sumă de 381,34 lei, cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 270 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 27 octombrie 2016 a fost respinsă acțiunea.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, ÎM „Incaso” SRL a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii apelate și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2017 a fost admis apelul declarat de ÎM „Incaso” SRL, casată hotărîrea Judecătorei Bălți din 27 octombrie 2016 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Luchianov Ivan în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria în sumă de 1239,60 lei, dobînda de întîrziere în sumă de 381,34 lei, cheltuieli de judecată în sumă de 1473 lei.

Instanța de apel a conchis că apelantul-reclamant este îndreptățit să solicite de la pîrîtul-intimat Luchianov Ivan suma de 1239,60 lei, ce constituie datoria pentru serviciile de salubritate, ce constau din evacuarea deșeurilor menajere.

Instanța de apel a mai menționat că, avînd în vedere prevederile art. 619 alin. (1) Cod Civil, urmează a fi calculată dobînda de întîrziere de 5 % peste rata dobînzii BNM.

Instanța de apel a mai menționat că apelantul ÎM „Incaso” SRL a solicitat încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată suportate, compuse din taxa de stat în sumă de 473 lei (270 lei – taxa de stat pentru instanța de fond și 203 taxa de stat pentru instanța de apel) și 1000 de lei - cheltuieli pentru asistență juridică, sumele fiind confirmate prin ordine de plată.

La data de 12 aprilie 2017, în termenul prevăzut de lege, Luchianov Ivan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea ei și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat interpretarea eronată de către instanța de apel a art. 25 din Legea privind serviciile publice de gospodărie comunală, care prevede obligația achitării serviciilor care sunt prevăzute în contract. În acest sens, susține că nu are încheiat cu ÎM „Incaso” SRL nici un contract. Astfel, ÎM „Incaso” SRL nu are dreptul de a solicit încasarea datoriei, neavînd calitatea de creditor.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Luchianov Ivan în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Luchianov Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Luchianov Ivan.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Luchianov Ivan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru